

بررسی وضعیت آسیب‌های روانی با تأکید بر تنش شغلی کارکنان پزشکی قانونی استان کهگیلویه و بویراحمد

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۰۸

کد مقاله: ۱۹۱۷۴

کامروز امینی^۱، فاطمه یاری نسب^{۲*}

چکیده

مقدمه: یکی از مراکز مهمی که کارکنان آن در معرض آسیب‌های ناشی از شغل قرار دارند، مراکز پزشکی قانونی است که با وجود استرس‌زا بودن بخش‌های تخصصی، در مباحث علمی کمتر به آن پرداخته شده است، لذا این مطالعه با هدف بررسی وضعیت آسیب روانی و تنش شغلی کارکنان بخش‌های مختلف ادارات پزشکی قانونی استان کهگیلویه و بویراحمد انجام گرفت.

روش تحقیق: این تحقیق بصورت مقطعی، توصیفی-تحلیلی می‌باشد. اطلاعات لازم از کارکنان بخش‌های مختلف پزشکی قانونی جمع‌آوری گردید. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه است که شامل اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه تنش شغلی و پرسشنامه سلامت روانی است. نمونه آماری به دلیل محدود بودن جامعه آماری به صورت تمام شماری محاسبه و با استفاده از نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: در این تحقیق ۴۱ نفر مورد مطالعه قرار گرفتند که ۴۱٫۴٪ زن و ۵۸٫۶٪ مرد بودند و بین ۲۲ تا ۴۰ سال سن و ۴۶/۳٪ استخدام رسمی بودند. سلامت روان کارکنان بالاتر از متوسط می‌باشد که بالاترین میانگین مربوط به زیرمقیاس اضطراب و کمترین مربوط به زیرمقیاس افسردگی می‌باشد. تنش شغلی کارکنان در محدوده متوسط (استرس متوسط) می‌باشد که بالاترین نمره مربوط به زیرمقیاس بارکاری و کمترین نمره مربوط به زیرمقیاس محدوده نقش است. بر اساس نتایج تحلیلی تنش شغلی و آسیب‌روانی کارکنان رابطه معناداری دارند. هر چه تنش شغلی بیشتر باشد آسیب‌های روانی کارکنان نیز بیشتر است. نمره آسیب‌روانی کارکنان در زنان کمتر از نمره مردان و نمره تنش شغلی بیشتر از مردان بود. آسیب‌روانی کارکنان از نظر آماری معنی‌دار بود. آسیب‌روانی و تنش شغلی با افزایش سن در کارکنان افزایش می‌یابد، ولی این تفاوت از نظر آماری معنی‌دار نبود.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد که کارکنان تنش شغلی بالا و آسیب‌روانی متوسطی دارند و مهمترین عامل تنش‌زا در محیط کار مسئولیت بار کاری مهمترین آسیب‌روانی نیز اضطراب بالای کارکنان می‌باشد.

واژگان کلیدی: آسیب‌های روانی، تنش شغلی، کارکنان پزشکی قانونی

۱- MD، مرکز تحقیقات پزشکی قانونی، سازمان پزشکی قانونی کشور، تهران، ایران.

۲- MSc، مرکز تحقیقات پزشکی قانونی، سازمان پزشکی قانونی کشور، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)